

Rozmyślajmy dziś

t.: ks. Jakub Wujek (1540-1597)

1. Roz - my - ślaj - my dziś, wier - ni chrze - ści - ja - nie,
2. Na - przód w O - grój - cu wziął po - ca - ło - wa - nie,
3. Wnet się rzu - ci - li, ja - ko lwi - za - cie - kli,

4
ja - ko Pan Chry - stus za nas cier - piął ra - ny.
Tam Ju - dasz zdraj - ca dał był ka - tom zna - mię:
A - po - sto - ło - wie od Nie - go u - cie - kli,

8
Od po - i - ma - nia nie miał od - po - cznie-nia, aż do sko - na - nia.
O - to pa - trzaj - cie, me - go Mi - strza ma - cie, Te - go i - maj - cie.
On zaś był śpie - sznie wie - dzion do An - na - sza, po - cie - cha na - sza.

- Przed sąd Piłata gdy był postawiony,
niesprawiedliwie został oskarżony
rozkazał Piłat, by był biczowany
ten Pan nad pany.
- Koronę z ciernia żołnierze uwili,
naszemu Panu na głowę wtłoczyli,
naśmiewając się przed Nim przyklękali,
Królem Go zwali.
- Krzyknęła potem tłuszcza zbuntowana:
"Nie chcemy Tego za swego mieć Pana,
niechaj na krzyżu swój żywot położy
Ten to Syn Boży".
- Krzyż niosąc na śmierć szedł nieustraszenie,
oprawcy niecni zwlekli zeń odzienie,
do krzyża Zbawcę okrutnie przybili,
octem poili.
- Z wołaniem głośnym po tak srogiej męce
skonął, oddając ducha w Ojca ręce;
zagasło słońce, strach ludzi oniemia,
trzęsła się ziemia.
- Zstąpił do piekieł Król wieczystej mocy,
z niewoli lud swój wybawił sierocy;
umartwych ciała z grobów powstawały,
widzieć się dały.
- Zacny Nikodem wraz z Józefem śmiało
zanieśli prośbę o Jezusa ciało;
dozwala Piłat, pełnią się bez zwłoki
Boże wyroki.
- W wieczornej porze, nie tracąc ni chwili,
ostrożnie z krzyża Jezusa złożyli;
Matuchna Jego ciało piastowała,
rzewnie płakała.
- Wnet prześcieradło usławszy na ziemi,
uczili ciało balsamy drogimi,
w świeżo kowanym grobie położyli,
płacz uczynili.
- Płaczmy i my też wierni chrześcijanie,
dziękując Panu za najdroższe rany;
iż, by nas zbawić, lejąc Krew obficie,
dał za nas życie!